

November går tungt gennem byen

Lisbeth Smedegaard Andersens

Jakob Lorentzen

1. No-vem-ber går tungt gen-nem by - en, går ind i hvert en-es-te hus og

læg-ger i por-te og skak - ter sin sten-lugt af vin-ter og gus,

2.

mens sommerens udbrændte drømme
forkuller med ahornens løv,
blæst sammen i torvenes hjørner
i dynger med affald og støv,

4.

Så hudløs man er i november!
med skrammer der aldrig blev lægt
mens misbrugte døgn tælles sammen
og vejes på vinterens vægt.

6.

Jeg tror du igen vil forlade
din himmel før alt brænder ned
og tilgi' og bære min smerte
og bytte den ud for din fred.

3.

og tæt om de tasmørke dage
står lygternes rovfugleblik
og ætser min skygge på muren
i nådesløs sort-hvid grafik.

5.

Vil du Herre også forkaste
mig strengt med dit dømmende blik
fra tronen bag blå arabesker
til toner af orgelmusik?

7.

Jeg tror at der bag ved november
skal rejse sig dage med sang,
befriet som glæden der griber
dit nådeår – endnu en gang.